

publicaties naast mekaar legt is de neiging dan ook groot om Dekker als meer hanteerbaar te selecteren. (Is het misschien daarom dat deze laatste publicatie meer ingeburgerd lijkt in Vlaanderen ?) Hoogeveen en Winkels hebben echter een handig, alfabetisch overzicht van het gebodene opgenomen, waardoor men toch zijn weg kan vinden in het rommelige parkoers. Het is trouwens een pluspunt dat ze aan dat overzicht een soort codering van de bruikbaarheid toevoegen, daar waar men dit bij Dekker bij de beschrijving van de werkvorm zelf moet opzoeken.

Een tweede onderscheid is de indeling van de werkvormen. Dekker verkiest ze volgens de beoogde leerdoelen te rangschikken terwijl Hoogeveen en Winkels voor de meer traditionele indeling opteren : instructievormen, interactievormen, opdrachtsvormen, samenwerkingsvormen en - het traditionele enfant terrible (want onclassificeerbaar) - spelvormen. Per werkvorm worden dan vermeld : groepsgrootte, tijdsduur, leerkrachtijd, hulpmiddelen, uitvoering, leerlingenactiviteit, sterke kanten, zwakke kanten en varianten.

Een beoordeling is moeilijk. Volgens mij dient men de kwaliteit van zo'n boek af te wegen aan de hanteerbaarheid en de volledigheid. Wat hanteerbaarheid betreft zou ik een lichte voorkeur aan Dekker geven. Het werk van Hoogeveen en Winkels is echter vollediger, en dat niet alleen wat het aantal werkvorm(variant)en betreft, maar ook op het vlak van de commentaar. Een andere reden waarom mijn persoonlijke voorkeur naar Het didaktische werkvormenboek gaat is dat het zich tot de leerkracht-in-ons richt terwijl Dekker soms wat onwennig aandoet of zelfs afschrikt door zijn vormingswerkkarakter (getuige daarvan o.a. zijn doorverwijzingen). Het moet echter duidelijk zijn dat beide werken hun voordelen hebben en dat het voornamelijk afhangt van de instelling van de leerkracht om een keuze te maken. Eén van beide zou toch niet mogen ontbreken in elke boekenkast.

Walter De Hert, Verbondstraat 90, 2000 Antwerpen.

Schrijven

René Boon & Guy Meus Schrijven 1. 3de en 4de jaar, Kapellen, Uitgeverij Pelckmans/DNB, 1987. 160 blz.

"Schrijven is prettig. Dat is de overtuiging waartoe we jullie willen brengen door het werken met deze twee boekjes" (blz. 5). Dit is een weinig traditionele aanhef van een nieuw didactisch werkje over schrijfvaardigheid. Niet alleen richt het Woord Vooraf zich tot de leerlingen (i.p.v. tot de leerkracht) maar het klinkt waarach-

tig ook nog fris en spontaan. En zo oogt ook het boekje. Geen dicht bedrukte bladzijden met afwisselend theoretische delen en voorbeelden van onze beste essayisten maar een open, uitnodigende lay-out met veel tekeningen, foto's, reclameteksten en schema's. De voorbeelden worden kort gehouden en omvatten zowel zakelijke als literaire teksten, proza als poëzie, bekende als onbekende auteurs. Daartussen vindt men richtlijnen, overwegingen en opdrachten.

Schrijven 1 volgt een logische opbouw in drie delen : 1° De Beschrijving ; 2° Verslag - Vertelling - Verhaal - Interview ; 3° De brief. De systematische opbouw wordt ook binnen de delen zelf gevolgd. Zo vindt men bij de beschrijving achtereenvolgens 'voorwerpen', 'dieren', 'mensen', 'plaats en ruimte', 'handelingen, gedragingen enz.' en 'sfeer'. Telkens wordt het onderwerp behandeld in een deel 'Objectief' en een deel 'Subjectief'. Deel 1 begint ook met een reeks opwarmertjes.

Ik vermoed dat leerlingen door dit boekje schrijven zoniet prettig dan toch prettiger dan vroeger zullen vinden. De voorbeelden schrikken niet af omdat ze vaak uit het leven dat de leerling kent, genomen worden : bekende tijdschriften, strips en auteurs. De stapsgewijze aanpak nodigt uit tot meedoen - het is niet langer zo dat iedereen plots een goed verhaal uit de mouw moet kunnen schudden. Enkel Deel 3 De brief ontgoochelt wat. Er heerst momenteel duidelijk een malaise op het vlak van het leren briefschrijven. Het medium 'brief' is op zijn teruggang want briefschrijven wordt niet echt meer 'beoefend' als persoonlijk communicatiemiddel. Schrijven 1 faalt op het punt van de motivatie om persoonlijke brieven te schrijven. Alhoewel er aandacht aan besteed wordt overheerst toch weer de indruk dat alles hier draait om de zgn. zakelijke brieven. En vooreerst in het boekje krijgen we hier wel lange bladzijden met afspraken, beleefdheidsregels en suggesties. Dat terwijl de correspondentiewereld net op zijn hoofd staat door verschillende systemen die gehanteerd worden (1 handboek, 1 systeem) en het besef dat er voor 90 % van de situaties voorgedrukte formulieren bestaan. Voor het overige is dit boekje een aangename verrassing die net op het moment komt dat ik er van overtuigd geraakte dat de uitgeverijen alles op de leerboeken hadden gezet.

Walter De Hert, Verbondstraat 90, 2000 Antwerpen.

Studeren

STUDEREN ? KAN JE LEREN ! (stripverhaal + ideeënmap voor de begeleider en werkbladen voor de leerlingen)

Paul Maes en Stefan Tuerlinckx met wetenschappelijke begeleiding van Walter Jansen

Standaard Educatieve uitgeverij

